corrupcōne·onere·difficultate.·In quibus
tanta facilitas resurgendi quanta felicitas
erit·ppē qd a spūalia dicta sunt·cū procul
dubio corpa sint futura non spūs. Sz sicut
nūc corpus aiale dr qd tn corpus nō aia ē·
ita tūc spūale corpus erit·corpus tn nō spi
ritus erit.·Proinde quātū attinet ad corru
ptionē que nūc aggūat aiaz·a vicia cū qb9
caro aduersus spm̄ concupiscit·tūc nō erit ca
ro sed corpus qr a cēlestia corpa prohibentur
propē qd dictū est·caro et sanguis regnū
dei nō possidebūt.·Et tanq̄ exponēs quid di
xerit·neqz corrupcō inquit incorrupcōem
possidebit.·Qd prius dixit caro a sanguis hoc
postea dixit corruptio·a qd prius regnum
dei·hoc posterius incorrupcōz.·Quātū autē
attinz ad sbam etiā tūc erit caro·propē qd
etiā corpus xpi post resurrectōz caro appel
latum est.·Sz ideo aplūs ait.·Seminatur
corpus aiale·surget corpus spūale·qūo tē
erit tanta cōcordia carnis a spūs·viuifican
te spū sine sustentaculi alicuius indigentia
subditā carnē·ut nob nichil repugnet ex
nobis·ß sicut foris neminem·ita nec intus
nosipos patiamur inimicos.

¶ Vicunqz vero ab illa pdicōis massa
q̄ facta ē p primū hoiem·nō liberātur

p vnũ mediatorẽ dei a hoim · resurgẽt quid
a ipi vnusquisq; fm carnẽ suã · ß ut cũ diabo
lo a eius angelis puniantur. Vtrũ sane ipsi
cũ vicijs a deformitatibꝫ suoꝝ corpm resur
gant · quicunq; in eis viciosa a deformia mẽ
bra gestauerit · in quiẽdo laborare quid op9
ẽ. ¶ Neq; enĩ fatigaẽ nos dz in certa corꝝ bitu
do · l' pulchritudo · quoꝝ certa a sempiterna
erit dampnacõ. ¶ Nec moueat quõ m eis erit
corp9 incorruptibile. si dolẽ poteit. aut quõ
corruptibile si mori non poteit. ¶ Nõ ẽ ei vera
vita ñ ubi felicit viuitur · nec vã incorrupcõ
nisi vbi sal9 nullo dolore corrumpitur. Vbi
aũt infelix mori nõ finitur a ut ita dicã mors
ipa nõ moritur · a vbi dolor perpetuus nõ in
terimit ß affligit ipa corruptio non finitur.
Hec enĩ in sanctis scripturis secunda mors
dr · nec prima tamen qua suum corpus aia
relinquere cogitur · nec secunda qua penale
corpus aiam relinquẽ nõ pmittitur homini
accidisset si nemo peccasset. Cn

Iustissima sane omniũ pena erit eorũ
qui preter peccatum quod originale
traxerunt nullũ insup addiderũt a in cete
ris que addiderit tanto quisq; ibi tolerabi
liorẽ habebit dãpnacõem quãto hic mino
rem habuit iniquitatem. Cm

Remanentibꝫ itaq; angelis et hoibus
reprobis in eterna pena. tunc sci ple
mus scient quid eis ꝛtulit grã. Tũc rebus
ipsis euidẽtibꝫ apparebit qd̃ in psalmo est
scriptũ. Miam q iudiciũ cãtabo tibi dñe. q
nisi p indebitã miam nemo liberatur. q ñ per
debitũ iudicium nemo dampnatur. Cm
Vnc nõ latebit qd̃ nũc latet. cum de
duobꝫ puuulis vnus erit assumendꝰ
p miam alꝰ relinquẽdus p iudiciũ. in quo
ste q assumetur agnoscet quid sibi p iudi
ciũ deberetur nisi mia sꝫuenisset. cur ille potiꝰ
q̃ iste fuerit assumptus. cũ vna causa esset
ambobus. cur apud quosdã non facte sint
virtutes. q̃ si facte fuissent egissent vtiq; illi
hoies penitẽtiã q facte sint apd̃ eos q̃ non fu
erant credituri. Aptissime nãq; dñs dicit.
Ve tibi corozaim. q ve tibi bethsayda. q si
in tyro q sydone facte fuissent virtutes que
facte sunt in vobis. olim in cilicio q cinẽ peni
tentiã egissent. Nec vtiq; deus iniuste nolu
it saluos fieri. cũ possint salui eẽ si vellent. tẽ
in clarissima sapientie luce. videbitur qd̃ nẽ
pioꝝ fides hꝫ ante q̃ manifesta ꝛgnicõne
videatur. q̃ certa q immutabil q efficacissiã
sit voluntas dei. q̃ multa possit q non velit.
Nichil aũt velit qd̃ nõ possit quãq; sit verũ

qd in psalmo canitur. Deus autē nr in celo
sursū a in terra oia quecūqz voluit fecit. qd
vtqz nō est verz si aliqua voluit a nō fecit.
a qd est mdigmus ideo non fecit. quomaz
ne fieret qd volebat omipc. tomis wlūtas

Non ergo fit (CV) impediuit.
aliquid nisi omipotens velit. vl sinē
do ut fiat vel faciendo. Nec dubitandū est
deum facere bni. etiam sinēdo fieri quecūqz
fiunt male. Non enī hoc n iusto iudicō finit
a pfecto bonū est ome qd iustū est. Quāuis
ergo ea que mala sunt. in quantū mala sūt
non sint bona. tamen non solum bona. sed
etiam ut sint et mala. bonum est. Nam nisi
esset et hoc bonum ut essent a mala. bona
nullomodo esse finerentur ab omipotente
bono. cui pro culdubio ēp facile est qd vult
facere. tam facile est qd nō vult esse nō sme
re. Hoc nisi credamus periditatur ipm no
stre fidei cōfessionis initium. qua nos in de
um patrem omnipotentē credere ofitemur
Nez enī ob aliud veracit omipotis vocatur
nisi qr quicquid vult pōt. nec voluntate cu
iuspiam nature volūtatis omipotētis impe

Qvā obrē vi- (CVI) ditur effcūs.
dendum est quēadmod fit de deo di
ctū. qr a hoc veissime dixit aplūs qui omēs

hoines vult saluos fieri·cū enī non oēs sed
multo plures nō fiūt salui·vidēr vtiq; nō fiei
qd deus vult fieri·hū ana sc; wlūtate impe
diente wlūtatē dei. Quando ei queritur cā
quare nō oēs salui fiant rñderi solet·quia
hoc ipi nolunt·qd quidē dici de puulis nō
pōt·quoq nō dū ē velle seu nolle. Nā qd in
fantuli motu faciūt si eoq voluntati iudica
retur esse tribuendū·qñ baptizantur cū resi
stūt quantū pñt etiā nolentes eos saluos
fieri diceremus. Sz aptius dñs in eu ā gelio
ꝑbellās impiā ciuitatē quotiēs inq̄t volui
ꝑgregaē filios tuos sicē gallina pullos suos
a noluisti·tanq̄ dei wlūtas supata sit hoīn
volūtate a infirmissimis nolēdo impediētib
nō potuerit facē·potētissim9 qd volebat. Et
ubi ē illa oīpotētia que in celo a in terra oīa
quecunq; voluit fecit·si colligē filios ihrlīn
voluit a nō fecit. An nō poti9 a illa qui dē
filios suos ab ipō colligi noluit. Sz ea quo
q; nolente filios eius collegit·ipē quos vo
luit·qe in celo a in terra nō quedā voluit a
fecit·quedā vero voluit a non fecit. Ꝓ oīa q̄
cunq; voluit fecit. Quis porro tam insipien
ter desipiat·ut dicat deū malas hoīm volun
tates quas voluerit·a qñ voluerit·a vbi vo
lueit in bonū nō posse cōuertere. Sz cū facit

p miam facit · cū aūt nō facit p iudiciū non
facit · qr cui vult miseretur · a quem vult ob
durat.

Quod cū diceret (C vij) aplūs grām ꝛmēdabat · ad cuius cō
mēdacōem de illis in rebecce vtero gemimis
fuerat iam locutus · quibus nōdum natis
nec aliquid agentib⁹ bōm seu mali · ut sēdm
electōem a propositū dei manerz nō ex opi
b⁹ · ſ; ex vocante · dictū ē ei quia maior serui
et minori · Propē qd adhibuit aliud ꝓbeti
cū testiomū vbi scp̄tū ē · Jacob dilexi · esau
aūt odio habui · Sentiēs aūt quēadmodū
possz hoc qd dictū ē pm ouē eos q̄ penetraē
intelligēdo nō pūt hāc altitudinē grē · q̄d
g̃ dicem⁹ ait · Nūquid iniq̄tas ē apud deū ·
Absit · Jniquū ei vidr · ut sine vllis bonorū
malorz ue opm meritis · vnū deus diligat · o/
deritqz alterz · Qua in re si futura opa l̄ bona
hui⁹ l̄ mala illi⁹ q̄ deus vtiqz p̄sciebat vellet
intelligi · nequaq̄ dicēt nō ex opib⁹ · ſ; dicēt
ex futuris opib⁹ · eoqz mō istā soluēt qōnē
immo nullā quā solui op⁹ eēt facēt qōem ·
Hūc vero cū rñdissz absit · id ē absit ut iniq̄
tas sit apud deum · mox ut probaret nulla
hoc iniquitate dei fieri dicit · Moysi inquit
dñs · Miserebor cui misertus fuero · et mise
ricordiā prestabo cui misertus ero · Quis eni

nisi insipiēs deū iniquū putet. siue iudiciū
penale ingerat digno. siue miam prestet in
digno. Deniq; inferta dicit. Igitur non vo
lentis nec currentis. ꝗ miseēntis dei est. Am
bo itaq; gemini natura filij ire nascebantur
nullis quidē opibus proprijs. ꝗ originaliter
ex adā vitiulo dāpnacōis obstricti. Sz qui
dixit miserebor. cui misertus ero iacob dile
xit p miaz gtuitā. esau autē odio habuit p
iudiciū debitū. Qd ei deteretur ambobus in
altero alt agnouit nō de suis distātibus mei
tis sibi esse gloriand qd in ead cā idē suppli
ciū nō incurrit. ꝗ de diuine grē largitate. qr
nō volentis neq; currentis. ꝗ miseēntis est
dei. Altissimo quippe ac saluberrimo sacra
mento vniuersa faciens. atz ut ita dixerim
vultus sacraz scripturaz bij intuens id am
monē inuenitur. ut q glātur in dño gloriet.

Cum

Vm aūt miam dei omē
dasset in eo qd ait. Igitur nō volētis
neq; currentis. ꝗ miseēntis ē dei. Deinde ut
etiā iudiciū commendarz. quo in quo non fit
mia. nō iniquitas fit ꝗ iudiciū. nō est quip
pe iniquitas apud deum. continuo subiecit atz
ait. Dicit enī scriptura pharaonī. qr ad hoc
te exitaui ut ostēdam in te fortitudinē meā
et ut ānuntietur nomē meū in vniuersa tra.

Quibꝫ dēus ad vtrūq; ꝛcudēs · idē ad miaꝫ
ꝛ ad iudiciū · g̃ inquit cui vult miseretur ds
ꝛ quē vult indurat · miseretur scz magna bo
nitate · ꝛ obdurat nulla iniquitate ut nec
literatus de suis meritis glētur nec dāpna
tus n̄ de suis meritis ꝛquerat̄ · Sola enī grā
redēptos discernit a pditis · quos in mia p
dicōis ꝛcreuāt massam ob origine ducta cā
cois · Hoc ei ei q̄ eo mō audit ut dicat · q̄d
adhuc ꝛquerit · nā volūtati eiꝰ quis resistꝫ ·
tanq̄ pptēa malus nō videat̄ eē culpandꝰ
qꝫ deus cui vult miserē · ꝛ quē vult indurat
absit ut pudeat nos rñdē verba apostoli · o
hō quis es q̄ rñdeas deo · Nūquid figmētū
dicit ei qui se finxit · Quid me sic fecisti · An
nō hꝫ ptātē figulus luti ex ea dē massa facē
aliud quidē vas in honorē · aliud vero in cō
tumeliā · Hoc loco enī quidā stulti putant
ap̄lm de fecisse in rñsione · ꝛ inopia reddendi
de rōnis repressisse ꝛtradictoris audaciam
Sꝫ hꝫ magnū pōdus qd dictū ē · O hō tuq̄s
es qui rñdeas deo · ut in talibꝫ qōmbus ad
sue capacitatis ꝛsideracōnem reuocaret ho
minem · verbo quidem breuis · sed reipa ma
gna redditio est racōnis · Si enim hec non
capit · quis est qui respondeat deo · Si au
tem capit magis nō inueiat quid rñdeat ·

Videt enim si capit vniuersum genus humanum
tam iusto iudicio diuino in apostatica radice
dampnatum. ut etiam si nullus inde liberaretur. nemo posset recte vituperare dei iustitiam. et qui liberantur sic oportuisse liberari. ut
ex pluribus non liberatis atque in dampnacione iustissima derelictis ostendetur. quid meruisse vniuersa conspicio. et quo etiam iustos debitum iudicium dei duceret. nisi eius indebita miaseuenit. ut volentium de suis meritis gloriari omnes os destruatur. et qui gloriatur in domino glo

Nec sunt magna opa domini CXCIIII.
exquisita in omnes voluntates eius. et tam sapienter exquisita ut cum angelica et humana creatura peccasset. id est non quod ille. sed quod voluit ipsa fecisse etiam per eandem creature voluntatem quam factum est quod creator noluit impleret ipse quod voluit. bene vtens et malis tanquam fume bonus ad eorum dampnacionem quos iuste predestinauit ad penam et ad eorum salutem quos benigne vocauit ad gratiam. Quantum enim ad ipsos attinet quod deus noluit fecerunt. quantum vero ad omnipotentiam dei nullo modo id efficere valuerunt. Hoc quippe ipsum quod contra voluntatem dei fecerunt. de ipsis facta est voluntas eius. Propterea namque magna opa domini exquisita in omnes voluntates eius ut mirio et ineffabili modo

nō fiat ꝑter volūtatē eius. qd etiā ꝏtra ei9
fit volūtatē. qe nō fieret si nō smēt. nec vti
qz nolēs fimit ſz wlēs. nec fineret bon9 fieri
male. n oipotēs a de malo posset facere bn.

HLiqn aūt bō volūtate bō vult aliquid qd deus nō vult. ipa etiā bō
multo ampli9 multoqz certi9 volūtate. Nā
illius mala esse volūtas nunqꝫ potest. tan
quā si bonus filius prem velit viuere. quē
deus bona volūtate vult mori. Et rursus si
ei pōt. ut hoc velit hō voluntate mala qd
deus bō. velut si malus fili9 velit mori patrē
velit hoc etiā deus. Nēpe ille qd nō vult ds
iste vero id vult qd vult a deus. atn bonevo
lūtate dei pietas illi9 potius cōsonat qꝫ uis
aliud volentis qꝫ hui9. id ē volentis impie
tas. Tātū mēt est quid velle hoi quid deo cō
gruat a ad quē finē suā q̄sqz referat volun
tatē. ut à ꝓtetur à improbet.

NAm de9 quasd volūtates suas vtiqz
bōs ita implet p malos hoim malas volūta
tes sic p iudeos maliuolos bō volūtate pūs
rps p nos occisus mortu9 ē. Qd tm hom fem
ē ut aplūs pe. qn id fieri nolebat. satanas
ab ipō q occidi venerat dicereturz. Quā bone
apparebāt volūtates pio9 fideliū q nole
bāt apostolū paulū ierusalez pgere ne ibi